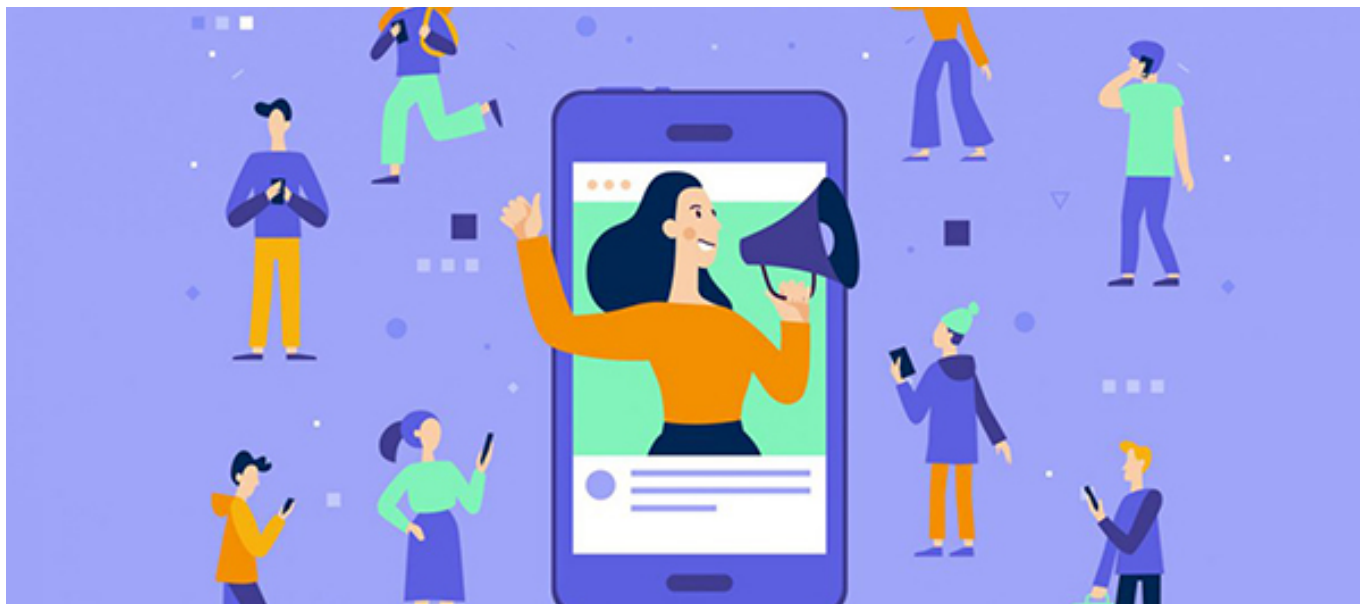

‘Woke’ is voor de wetenschap erger dan het communisme

Posted on 10 maart 2021 by Arie Graafland

Pluckrose en Lindsay – [zie mijn vorige artikel](#) – gaan terug naar de jaren zestig van de vorige eeuw om de continuïteit met de huidige situatie in de humaniora te schetsen. De invloed van historici als Michael Foucault, filosofen als Jacques Derrida en Jean François Lyotard zijn onmiskenbaar de vroege basis voor de huidige links georiënteerde academische wetenschappen. Derrida's *De la Grammatologie* is van 1967. Het is nu inmiddels in de vergetelheid geraakt.

Het moderne Verlichtingsproject komt in de jaren '80/90 van de vorige eeuw ter discussie te staan, het faillissement van het Marxisme als wetenschap en het moorddadige karakter van het reëel bestaande communisme waren aanleiding voor een diep geworteld pessimisme in de filosofie en maatschappijtheorie van die tijd.

Maar is dit pessimisme terecht? Niet voor Steven Pinker die in de laatste hoofdstukken van zijn *Enlightenment Now* een felle kritiek formuleert op de Continentale filosofie van de Frankfurter Schule, Nietzsche, Heidegger, Foucault, Derrida, Lacan en de socioloog Zygmunt Bauman.

Optimisme

Niet pessimisme maar optimisme is volgens Pinker gerechtvaardigd. De Frankfurters, Heidegger en Foucault zien de Westerse geschiedenis in een perspectief dat achterstevoren loopt; het is niet steeds slechter verlopen met de maatschappij maar veeleer beter.

Racisme kwam en komt overal voor in de geschiedenis van de mens, slavernij was vrijwel overal aanwezig, nog steeds overigens. De rationalisering is verdwenen, het gaat niet meer om inferieure volkeren die voorbestemd waren tot dienstbaarheid, gelegitimeerd door een god. Dat is er wel af. Nu is het gewoon uitbuiting.

Het probleem is dat de contemporaine postmoderne 'wetenschappers' van het sociaal constructivisme in *Cynical Theories* vaak niet geïnteresseerd zijn in bewijsvoering middels empirisch onderzoek, het is in hoge mate abstracte 'toegepaste' Theorie. En dat is precies het probleem, de Continentale filosofie kan niet empirisch 'vertaald' worden.

De Continentale filosofie heeft geen empirisch bestanddeel zoals de sociale wetenschappen, je kunt het niet 'toepassen' in de werkelijkheid. Filosofische systemen vertonen de hebbelijkheid in elkaar over te gaan, ze bestrijden en verwijzen naar elkaar en formuleren op die manier een eigen begrippenkader. Begrippen zijn niet altijd zo maar te verplaatsen van het ene filosofisch kader naar het andere, ze vormen een samenhang die bewaard moet blijven.

De natuurwetenschappen gaan op de schop

Wat er op dit moment gebeurt, met name in Amerika, is het ondergraven van de natuurwetenschappen door het sociaal constructivisme. Met andere woorden ook de natuurwetenschappen zijn nu 'koloniaal', 'wit', 'mannelijk' etc. Het is een niet te bevatten gekte, maar wel een reële bedreiging voor zowel de *sciences* als de *humanities*. Eén ding is zeker, de humaniora hebben op dit moment een groot probleem.

Ik maak onderscheid tussen de '*sciences*'; de bèta wetenschappen, en de '*humanities*'; de alfa/gamma wetenschap, in lijn met Bruno Latour's '*twee culturen*' van kennis. Bruno Latour een Franse socioloog, is interessant omdat hij een serie

boeken en artikelen geschreven heeft over hoe de natuurwetenschappen in laboratorium situaties te werk gaan, en de *interpretatie* problemen die daarbij ontstaan. En interpreteren is de kern van de *humanities*.

Sergiu Klainerman

In haar blog (1 maart) laat Bari Weiss Sergiu Klainerman aan het woord. Klainerman is professor wis- en natuurkunde aan Princeton University. Hij beschrijft hoe de Universiteit en andere culturele instellingen dreigen onder te gaan in de gekte die het sociaal constructivisme op dit moment aanricht. Hij had gehoopt dat de STEM disciplines gespaard zouden blijven, maar nee. Die gaan ook voor de bijl.

Ook wis- en natuurkunde worden nu 'gedeconstrueerd'. Ook hier is een witte of racistische weeffout aanwezig volgens de zelfbenoemde nieuwe 'deconstructivisten'. Sergiu Klainerman komt uit het voormalige Oostblok, het Roemenië van Nicolae Ceaușescu. Hij ziet het traditionele totalitarisme van de Communistische Partij nu opnieuw opduiken, nu in een '*soft version*' van sociale uitsluiting, cancelen en wokism op de Universiteit. In feite nog gevaarlijker dan het oude communisme.

Het communisme had groot vertrouwen in Marx' historisch materialisme, maar wis en natuurkunde stonden vaak hoog aangeschreven en bleven in de meeste gevallen gespaard van de wetmatigheden in de geschiedenis. Dat is nu veranderd, het *wokism* ondergraaft *alle* kennis, beide kanten van Latour's twee culturen. Wat *wokism* in de praktijk betekent wordt duidelijk in Douglas Murray's *The Madness of Crowds* dat een paar jaar geleden verscheen.

Murray beschrijft een voorval in een Amerikaanse Universiteit, het Evergreen State College. Het Evergreen State College in Olympia, Washington had sinds jaren een traditie die bekend stond als 'The Day of Absence', waar alle zwarte studenten en professoren massaal wegbleven van de campus. Een indrukwekkend gebaar om je beroerde maatschappelijke positie duidelijk te maken.

In 2017 werd vanuit de bestuurslaag van de Universiteit besloten dat de rollen omgedraaid moesten worden, alle blanke studenten en professoren moesten thuisblijven. Wat aanvankelijk een initiatief was van zwarte studenten, werd nu van bovenaf opgelegd. Een van de professoren, Bret Weinstein, een evolutionair bioloog, zag hier niets in, hij benadrukt het verschil tussen een vrijwillig wegblijven

en een oproep van het Universiteitsbestuur om de rollen om te draaien. "One's right to speak – or to be- must never be based on skin color".

Weinstein was een fervent aanhanger van Bernie Sanders, hij kon niet weggezet worden als 'rechts' of als Trump fan. In discussies met studenten bleef hij vasthouden aan het idee van hoor en wederhoor. Omdat tegenwoordig ongeveer alles op iPhone's geregistreerd wordt, kon Murray letterlijk de 'discussie' herhalen in zijn boek.

In deze discussie met studenten zegt Weinstein; "I am talking about the terms that serve the truth". De studenten: "You said some racist shit", "Fuck what you have to say", "Stop telling people of color they're fucking useless", "Get the fuck out", "Fuck you, you piece of shit", is het antwoord.

Het kantoor van George Bridges, de College President wordt uiteindelijk bezet, en Bridges wordt gegijzeld in zijn kamer. Bridges wil naar de wc, dat wordt verhinderd, hij smeekt ongeveer of hij even weg mag, maar nee "Hold it". Uiteindelijk mag hij onder begeleiding van twee studenten even naar de wc. Studenten schreeuwen in zijn gezicht, hij wordt meer en meer geïntimideerd. Hij probeert heel bedeesd zijn belagers van zich af te houden.

"Put your hands down George". "Do not point, George", "That's not appropriate". Een student doet hem voor hoe hij hoort te staan met zijn armen recht naar beneden, en niet bewegen. Wanneer hij dat uiteindelijk doet, barst iedereen in lachen uit. Een studente: "You keep doing these little hand movements or whatever, like. And I am going to decolonize this space. I 'll just be roaming about". Applaus alom. De studente die dit verzint loopt nu fladderend rond om te 'decolonizen'.

De gekte is overal

Je waant je in een vooroorlogs gesticht, en in een bepaald opzicht is dit het ook. Maar het kostte Weinstein en zijn vrouw uiteindelijk wel hun baan aan Evergreen University. Het zijn "*outrageously clear powerplays*", aldus Murray.

We gaan door een periode waarin iedere dialoog lijkt te ontsporen, zo schrijft hij, grote groepen mensen gedragen zich in toenemende mate irrationeel, ze vertonen kuddegedrag en zijn vaak eenvoudigweg onbeschoft. Het atomiseert de maatschappij in verschillende belangengroepen die veelal ten onrechte als homogeen gezien worden. De gekte lijkt alom aanwezig, hoogste tijd voor een

verandering van binnenuit. De Universiteit zal het moeten doen, geen commissies, geen scheidsrechters, geen ombudsman, en zeker geen politiek.